

'Mistero Buffo' van Dario Fo door WAK. Spelers: Robert Kuchta, Peter van Laatum, Alie van Dijk, Koert Roorda, Henk Krijnen, Wijnand Oosterhof en vele anderen. Regie: Marcel de Groen en Pieter van de Waterbeemd. Muziek: Koert Roorda. Nederlandse bewerking: Wout Blok. Kleine zaal Schouwburg Arnhem. Nogmaals te zien: vanavond schouwburg Arnhem

Door Suzanne Hoenderdaal

De soldaat die Christus van het kruis wil halen om hem te redden en die te horen krijgt van de gekruisigde, dat hij niet gered wil worden omdat hij de mensheid wil redden, roept ontsteld uit: „Ze zullen je helemaal van goud maken, helemaal van goud, van kop tot teen. (-) En dan, dat kruis waar je nu op hangt te lijden, dat kruis zullen ze voor alles misbruiken! Ze zullen het het op hun schilden zet-

Mistero Buffo van Dario Fo Waagstuk WAK lukt grandioos

ten, op hun oorlogsbanieren en op hun zwaarden die moeten dienen om mensen te kelen als varkens, om te doden in jouw naam...”

Die soldaat kreeg gelijk en daarom schreef Dario Fo een stuk dat parodistisch aan de haal gaat met het Nieuwe Testament, juist om te laten zien hoeveel gelijk die soldaat zou krijgen.

Van blasfemie is geen sprake, ook al wordt de 'heiligheid' niet ge-

spaard. In korte scènes wordt leven en dood van Christus getoond.

Selectie

De amateurtoneelgroep WAK wist van een selectie van negen fragmenten (in totaal zijn het er ongeveer dertig) een geweldig spektakel te maken, vol vitaliteit, eenvoud, humor, beweging en stilte. Een pluim op de hoed van de regisseurs, die 21 mensen in een strak gespeeld spel wisten te per-

sen waar beroepstoneel een puntje aan zou kunnen zuigen!

Vooraf de massascènes en de zangscènes waren zonder geforceerd gedoe. Compliment ook voor de muziek, die meerstemmig folkloristisch getint was. Italië, Balkan...

Alle spelers plus de drie muzikanten (viool, accordeon, gitaar) hebben zichtbaar hard gewerkt en zijn tot een harmonieus werkstuk gekomen. Wat jammer dat het maar drie keer gespeeld wordt!

Het ritme van de voorstelling was afwisselend 'massaal' en 'klein': de meeste monologen werden roerend echt en met lef en inzet grandioos gespeeld. Een enkele keer was er sprake van net iets teveel theatraal spel, waardoor het fragment wat lang ging duren. Maar dat deed niets af aan de voorstelling als geheel, die werkelijk klonk als een klok.

U moet echt gaan kijken vanavond.